

alap nélkül, ha tehát azt a nevezett cég helyett panaszos fizette ki, úgy ez a tény csak a panaszos és a nevezett cég közti jogviszonyra bir befolyással.

Külföldi fizetési eszközök forgalma és a forgalmi adó (Közig. bíróság 8731/1927. P. sz.) A vitás általános forgalmi adót azért állapította meg a pénzügyigazgatóság, mert a panaszos cég a valuták adás-vételénél csak a felek által fizetett jutalék után róttá le az általános forgalmi adót, míg a vétel és eladás közötti árkülönbséget adózatlanul hagyta.

A panasz alapos, mert az 1921:XXXIX. t.-c. 37. §-ának 5. pontja szerint a külföldi fizetési eszközök forgalmából származó bevételek adómentesek és így a valuták adás-vételénél mutatózó és a panaszos cég javára eső árfolyamkülönbséget sem eshetik általános forgalmi adó alá.

Egyességi átalány feletti forgalomkülönbséget forgalmi adója. (Közig. bíróság 9691/1927. P. sz.) A királyi pénzügyigazgatóságnak panasszal megtámadott végzésével fentartott fizetési meghagyás indokolásában foglalt megállapítás szerint adózó fél az 1926. évre 8160 P adóalap után egyezségeleg átalányoztatott.

Az 1927. évi március hónap 30-án felvett jegyzőkönyvben foglalt adatok szerint adózó félnek 1926. évben tényleges bevétele 10.830 P 40 fillér lévén, a különbséget kitevő 2670 P 40 fillér, mint adóalaphiány után 53 P 40 fillér általános forgalmi adó pótlólag előíratott.

Az ekként pótlólag megállapított általános forgalmi adó jogossága ellen irányuló panasz alapos.

Az általános forgalmi adónak átalányozás útján való lerovását szabályozó s érvényben levő 29.500/1925. számú pénzügyminiszteri rendelet értelmében ugyanis az egyezés alapján megállapított átalány az átalányozási időszak végéig, tehát egy naptári év alatt, rendszerint változatlan.

Amennyiben azonban a hiv. rendelet 23. §-ában előírt ellenőrzések során, de még az átalányozási időszak eltelte előtt, a 7. §-ban részletesen felsorolt esetek bármelyike megállapíthatóan bekövetkezik, az átalányt visszamenőleg helyesbiteni lehet.

Ilyen esetben adózóval a helyesbités kérdésében tárgyalni kell s csak ha újabb egyezés létrehozása sem sikerülne, a változás beálltától kezdődő hatállyal az alapegyezés hatálytalansága mellett adózót a rendes szabályok szerinti adó lerovására kötelezni lehet.

De az egyezségi átalány fentartása mellett egyszersmind az átalányegyezség megkötésénél elfogadott és az év folyamán jelentkező adóalap között a kir. kincstár terhére mutatózó, s az átalányozási időszak eltelte után megállapított

különbözet után a rendes szabályok szerint is az általános forgalmi adó visszamenőleges megállapításának nem lehet helye.

A társasági székhely áthelyezésének és az újonnan megválasztott igazgatósági tagoknak bejegyzését egyidejűleg való kérelmezés esetén az utóbbiak bejegyzése után csak egyszeresen számítható az illeték. (Közig. Biróság 509/1927. P. sz.) Vitás az, hogy 4 igazgatósági tagnak a budapesti kir. törvényszéknél való törlése és a társaság székhelyének egyidejű áthelyezése folytán a pestvidéki kir. törvényszék cégjegyzékébe történt bejegyzése folytán a bejegyzésért járó illeték egyszeresen, vagy kétszeresen számítható-e, továbbá, hogy beadványi bélyegilleték címén 40.000 korona külön követelhető-e.

A m. kir. közigazgatási bíróság a kir. pénzügyigazgatóság álláspontjával szemben a panaszt indokoltnak tartotta.

A 4 igazgatósági tag bejegyzése címén az illeték kétszer való felszámításának alapja nincsen, mert a nem vitás tényállás szerint a társaság székhelyének áttételét elhatározó és az alapszabályokat ily értelemben módosító közgyűlés egyidejűleg a 4 új igazgatósági tag bejegyzését is elhatározta, és a közgyűlés határozata eme részének bejegyzését is a székhely áthelyezésének keresztülvezetésével egyidejűleg kérte panaszos, a közgyűlés határozata és annak alapján beadott kérelem alapján tehát a 4 új igazgatósági tag bejegyzése lényegileg csak egy ízben vált szükségessé. E címen kétszeres illeték követelésének alapja nincsen.

Nincsen helye a 40.000 korona bélyegilleték felszámításának sem, mert a 68.600/1924. számú rendelet 46. §. 9. pontja értelmében ennek csak akkor van helye, ha a beadvány folytán egyébként az előző pontok alapján illeték kiszabásának alapja nincsen.

Az 1907 : III. t.-c.-ben biztosított illetékmentesség a cégbirósági beadvány illetékmentességére nem terjed ki. (Közig. Biróság 5755/1927. P. sz.) A vitás illetéket hivatalos bélyeglelet alapján azért szabták ki, mert a cég az alaptőkeemelésnek bejegyzése tárgyában a cégbirósághoz benyújtott beadványában illetéket nem rótt le.

A panaszos ezt azért támadja, mert vállalata a m. kir. kereskedelemügyi miniszter határozatával 1924. évi május hó 28-ától számított hatállyal 10 évre az 1907:III. t.-c. 1. §-ában meghatározott állami kedvezményekben részesült: minélfogva az említett beadvány bélyegilleték alá nem esik.

A bíróság a panaszt alaptalannak találta.

Az 1907:III. t.-c. 1. §-ában az állami kedvezményben részesített vállalatokat alaptőkájük felemelése esetén csak a